

Eggum Jan, Du Kjenner Ikkje Meg

(Jan Eggum/Jan Eggum)

Du kjenner ikkje meg
men kjresten din var kameraten min
og eg var han som aldri hilste nr eg kunne gjort det
et blick og noen stakkars meter borte
Du kjenner ikkje meg
Du syntes eg var litt treg, men det var eg
som sendte lapper s deilige, men dumme
og som kjpte mere vin nr glassene var tomme
Du kjenner ikkje meg
men eg gikk stum og sr et helt halvt r
fordi du gikk og ble forelsket i den bleien
mens eg holdt meg nr, men uten komme i veien
Du kjenner ikkje meg
men det var eg, det var alltid eg
som gratis kjrte deg og han dit du bor
og som ofte ringte deg uten si et ord
S ble du redd, men eg holdt munn
og gikk og angret som en hund
og holdt meg taus en stund
men eg har lovlig grunn
fordi eg elsker mer enn han gjr
Du kjenner ikkje meg
eg hpet du forsto at det var meg det jo
som ga den luen til deg anonymt, en rd en
og som sto rett bak deg i gr i kinoken
For nr du har gtt inn s kjper eg billett
til en film eg har sett
og sitter gjerne nesten ytterst p rad atten
og eg str av og til og ser ved huset ditt om natten
Ja det e perverst, vil noen si
men snne ord kommer fra de
som kaldt gjr alt forbi
for kjrlighet vil si
noen e glad i deg for evig
Du kjenner ikkje meg
men her e eg, visst e det eg
som str her no og spr kordan du har det
og eg har ventet i revis p svaret
Du kjenner ikkje meg
s du ser p meg fort og s ser du bort
og sier: Ikke srlig bra, men hvorfor spr du?
Du tror visst ikkje at du kjenner meg, men det gjr du
Du tror visst ikkje at du trenger meg, men det br du
Du kjenner ikkje meg